

Glasilo Prekmurških Slo-
vencov. Cena na leto 20
K., na polleta 10 K., na
štrtinleta 5 K. Urednik i
izdajatelj Klekl Jožef vp-
pleb. Črensovci Prekmurje

NOVINE

Rokopisi se ne vrnejo.
Oglasi (inserati) se sprej-
mejo. Cena za eden kva-
dratni centimer 1-30 fil.
za ednok, za večkrat
pošil.

„Martinišče.“

Račun od vojaških darov.

Iz ljubezni do Jezušovoga smi-
lenoga Srca so v začetki boja taki
začrtje naše male Novine pobirati dare
naj olejšavajo teškoče naših vojakov
na bojišči, v bolnišnici, njihovih dra-
gih pa doma. Objavili smo že v No-
vinah vse dare, štere smo dobili i
kak smo je razdelili do 1. 1916. dec.
31. Nadaljnih let dare smo lani ob-
javili dec. meseca. A da je tista šte-
vilka Novin ne prišla največim do rok,
račun tu ponovimo i ga tudi popol-
noma sklenemo.

I. Leta 1916. dec. 31. je bilo čis-
toga 3960 K 98 fil.
Leta 1919. i 1918. je
darivano 577 K — fil.
Leta 1910. je darivano 214 K 96 fil.
vkup 4752 K 94 fil.

Darivali so 1. 1917. i 1918. :
Kuzma Janoš, Petšovci Tkalec Kata,
D. Bistrica, Horvat Marko, Trnje,
Djura Agneš, Melinci vsaki 1 K, Hor-
vat Roza, Črensovci, Horvat Treza,
Črensovci, Horvat Ignac, G. Bistrica,
Horvat Japoš, Trnje, Cuk Anton,
Žizki, Matjašec Marko, Lipa, Tkalec
Jožef, Gornja Bistrica, Salaj Verona,

Črensovci, vsaki 2 K, Čurič Treza,
Žizki, Horvat Janoš, Trnje, vsaki 6 K,
Sobočan Jožef, Trnje, Bokan Agota,
Törnišče, N. z G. Bistrica, vsaki 10
koron, Kustec Matjaš, G. Bistrica N.
D. Bistrica vsaki 5 K, Koren Ana, D.
Bistrica 10 K 74 fil., Gerencar Janoš
i Jožef pa Varga Jožef nabrali v Srte-
hovcih 34 K 98 fil. interes 1. 1916.
156 K 64 fil., + Koren Ana, D. Bis-
trica 8 K 80 fil., Kolarič Marija, Trnje,
60 fil., Štivec Jürj, Sr. Bistrica 50
koron, Ptičar Kata, Hotiza, 60 fil.,
Koren Magda, D. Bistrica, 7 K 40 fil,
interes 1. 1917. 144 K 52 fil., interes
1. 1918. 70 K 74 fil., tretjeredniki 20
koron. Vkup 577 koron. — Leta 1919.
darivao Horvat Ivan (Lešnjek) z
Črensovec 100 koron, interes od 1.
1919. 114 kor. 96 filerov. Vkup vse
4752 K 94 fil.

II. Potroši 1. 1917. Graj Marija,
Bakovci, dobila jan. 27. 50 K, Mekiš
Roza, Martinje, dobila maj. 5. 50 K,
Rdeči Križ v Pešt maj. 12. aug. 16. i
nov. 23. 60 K, 1. 1919. Petkovič An-
ton, V. Polana, dobo okt. 29. 100 K,
1. 1920. Kūhar Marija, G. Sinik, do-
bila marc. 21. 500 K, Partek Ožebeta,
G. Sinik 500 K, Ropoš Roza, G. Si-
nik, 500 K, Mekiš Roza, Martinje,
600 K, Grebena Ana, G. Sinik 500 K,

Podlistek.

Od kovača.

Te si je vzeo nekše cveke pa
klepač, pa je šo po sveti. Hodo je
dugo časa do ravninaj pa po planinaj,
pa je prišeo do pekla. Tam so ga
vragovje ovazali, pa so vsi bežali g
vratom, pa so je držali dol, ka kovač
nebi notri v pekeo mogo.

Ti vragovje so vrata tak močno
dol držali, ka so njim škrampli skoz
vrat prišli. Kovač je pa zdaj vzeo
cveke pa klepač, pa je vragom škramp-
le gor na vrata spribio, tak ka je več
nieden vrag nej mogo vkraj od vrat.

Zatem je šo kovač dale, pa je
prišeo do nebes. Tam je najšeo ve-
toga Petra, ka je pred vrati srao.
Kovač ga je proso:

— Sveti Peter, prosim te, pusti
me v sveta nebesa.

Sveti Peter je pa odgovoro:

— Sam ti nej pravo; za dušno
zveličanje si skrbi! Ti si me pa nej
bogao, liki si si samo za drugo svecko

blago skrbo pa za dugi žitek. Zdaj
nemaš ti nikaj v nebesaj!

Kovač je pa negda v življenji dao
svojo jupo ednomi sirmaki. Ta jupa
je v nebesaj, nej daleč od vrat, bila
na ednom drogi obešena. Gda jo je
zdaj kovač zagledno, je včasi pravo
svetomi Petri:

— Vej pa lenotá moja jupa visi
notri v nebesaj. Prosim te, konči telko
me pusti notri v nebesa, ka si to
jupo vzemem.

Sveti Peter ga je resan pusto
notri. Kovač pa, gda si je jupo dol z
droga vzeo, si je na njo seo.

Sveti Peter njemi je nato velo:
— Idi, idi nazaj vö, kovač! Ti
tū nemaš nikaj.

Kovač je pa odgovoro:

— Kak bi to bilo, ka jaz tū
nikaj nebi meo! Pa ne vidiš, ka na
svojoj jupi sedim? To je moja jupa,
pa nej nikša druga.

Sveti Peter si je nej znao ž njim
kaj začeti, pa ga je že te zato nahao
v nebesaj.

Tak je kovač zadanje li v nebesa
prišeo. (Konec)

Čuk Lina Dolenji Sinik dobila marc.
25. 500 K, vkup 3360 K.

Dobhodkov bilo . . . 4752 K 94 fil.
Potrošov 3360 K — fil.

Ostalo čistoga 1392 K 94 fil.

Ti pengzi so vlozeni zdaj v
črensovsko posojilnico pod naslovom
„Martinišče.“ Na č. sv. Martinl se naj
zozida en zavod v Prekmurji za siro-
maške prekmurske dijake. Pokojnih i
hromih siromaških vojakov deca bi
prišla v njem brezplačno all konči
poceni do dobre vogoje. Najbolje
primerno bi se postavo gor té zavod
poleg sobočke gimnazije. Prié smo
ga namenili v Somboteli meti poleg
gimnazije a da so ga tam ne dovo-
lili zato, ka smo v njem, v svojoj
domačoj hiži poleg vogrskoga jezika
tudi šteli se svojega slovenskoga
včiti, čeravno bi gimnazija vogrska
bila — zdaj nam je sv. Martin sproso
vekslo sloboščino, lahko mo meli
ščista slovenskoga v pár letah. Prvi
cigel za té zavod plačamo mi z više
imenüvanim zneskom 1392 K 94 fil.
V vseh petih letah nesrečne svetovne
bojne smo pomagali našim vojakom
i njihovim domačim iz cele moči,
naše male Novine so 11 jezero 325
koron i 29 filerov nabrale za nje pa
razdelile med nje (izvemši više ime-
növamo šumo) zvün teh penez pa
poleg dénešnje cene okoli 300 jezero
koron vrednosti obleke, žveža, knjig,
časopisov, svetinjic, rožnivencov, mo-
litvenikov. I vse to, ne samo brez-
plačno, smo včtinoli nego niti poš-
tina se nikdar ne računala, naj siro-
tam v popolnoj meri pride dani dar
do rok. Naše dobro ljudstvo, domače
i Amerikanci so tekmovali (eden pred
ovoga šli) šteri bi več dao . . . Po-
vrni njim dobro Srce Jezusovo. Vnogi
iz med darovnikov so pokojni že . . .
vsmiljenje prosimo za njihove duše . .
Vnogi so že sami siromaki postali, a
bogati so pred tistim dobrim Bogom
po svojoj darovitnosti, šteri je filer
sirote dovce za največši dar spoz-
nao . . . Kda račune vojaške sklenemo,
knige zapremo, se z čelim srcom ešče
ednok zahvalimo vsem dobrotnikom
za milodare, vse obdarivane pa pro-
simo, naj konči po ednom kratkom
zdihaji zročijo dobromi Bogi njihove
smilene dobročinitele.

Hromi vojaki, sirote dovce i
deca bodo z podporov, pensijov,
preskrbljeni, to je istina a vekša
istina je, da je to samo tela podpora,

ne pa tudi duše. Naj te najvažnejši del našega bitja, duša pri vojaških srotah tudi dobi podporo po dobroj, krščanski vzgoji, priporočimo zavod sv. Martina, „Martinišče“ v dobrovoljno podpiranje dobrih src.

Crensovec, 1920. jun. 18. na god Srca Jezušovoga KLEKL JOŽEF, vp. pl. urednik Novin.

Ne pozabite osmine Petrove!

Jun. 29. je svetek tistiva dva svetiva moža, šteriva sta zidala največje kraljestvo sveta: Matercerkev Kristušovo. Osem dni obhaja v zahvalo svojima graditeloma Maticerkev njiva god v svojih prelepih cerkvenih molitvah. Naša dužnost v teh osmih dnevah je v goreči molitvah prositi njidva pomoč za Matercerkev, predvsem pa zdaj v Jugoslaviji moliti za zjedinjenje bratov Srbov z rimskov kat. Matercerkevov. Srbi so naime pravoslavne ali grčke vere postali po zapelavanji grčkoga cesarstva, verjejo večinoma vse kak mi katoličanci majo sv. mešo, spoved, vsa svestva, samo purgatorijuma ne spoznajo i rimskoga papo za svojega prednjega. Vnogi izmed grčke vere so postali že nazaj katoličanci, majo v Križovcih na Horvackom svojega pšpeka že. Tě zovemo za grčke katoličance ali za „zjedinjeve“ katoličance, zato ka so se z Rimom, od šteroga so se odtrgali, znova zjedini.

Naj po prošnjah sv. Petra i Pavla dobijo nasi brati Srbi od dobroga Boga milost, ka se z Kristušovim namestnikom, z rimskim pápom znova vjedinijo na Petrovo obhájajo v cerkvi po vseh farah velike pobožnosti, dosta molitev, sv. pričščevanj darüjmo na te namen, vseh posvetnih veselie se ognimo i v celoj osmini do 6. julija svoje molitve nadalüjmo.

Na veliki krščanski tabor v Maribor!

31. Julaja v soboto zadvečara se odpelamo z lotmerškim vlakom v Maribor. Slovesnost se začne v cerkvi Matere milosti! 1. Augusta, v nedelo je tabor, to je združenje krščansko misleči ljudi celoga sveta. Prido pšpeki, duhovniki vučitelje, meštri, delavci, prosti, vučeni stari, mladi, moški-ženski spol, vsi ki verjejo v Kristuša, ki mislijo krščansko. Prekmurci, katoličanci i evangeličanci, vdeležite se toga tabora, vi ki ste nepremagljiv tabor krščanskoga mišljenja, najbolje slišite v zeleni Maribor na krščanski tabor!

Pridite! Do 30. junija se zglasite pri svojih duhovnikah, ki ščete iti ali peški, ali z vlakom, največ de jih itak peški šlo. Ki plača 20 K, dobi

karto, ka na železnici samo polovico vožnje plača i s tov kartov pobi prostor na tabori, dobi skupni stan (sálaš) i skupno hrano falej pri vojaki. Do 30. junija se zglasite po vseh farah pri g. duhovnikah.

Travniki i arenda za nje.

Gda je guč bio od toga, ka bi se travniki grofovski v arendo davali, so naše Novine glas zdignole proti oděranji, ka bi ta arenda predraga bila. Glas naših Novin je prišo do visoke vlade, od štere je uredništvo dobilo tē le odgovor: „Travnike (senožati) dobijo v prvaj vrsti oni mali posestniki, šteri nemajo svojih travnikov a majo živino. Vekši kmetije dobijo travnike v najem (z arende), če bi bilo to za njihovo živinorejo jako potrebno. Glěda se pred vsem na dovice, sirote, i hrome vojake. Več kak što potrebüje za prehrano svoje živine, ne sme dobiti travnikov. Mogoče se je pri razdelitvi pripetila kakša nepravilnost, stera se bo popravila taki po odebiranji občinskih agrarnih odborov. (Občinski agrarni odbor more vsaka občina meti, tē má juš deliti njive i travnike pa nišče drugi nej, zvolite ga povsod. Ur.)

„Cena ja travnikom določena z naredbov ministerstva za agrarno reformo z dneva 20. febr. 1920. (Ur. list. št. 31) i znaša desetkratni čisti katastralni dohodek. (Poglednite v kataster, vsaka občina ga ma, tam je zapisano keliko čistoga dohodka nosi en veliki plüg ali kataster, to je katasterski dohodek; te dohodek vze-mite deset krat pa mate tisto šumo, štera se sme terjati za 1600 klaftrov travnika Vr.) „Uprave veleposestev ne smejo terjati vekše zaküpnine (arēnde). Da so pa veleposestniški travniki po večini v najnižjih razredah po dobroti (haski), znaša zato zaküpnina (arenda) od 40 do 60 koron za plüg i ne po 700 — do 1000 K. Za najboljše travnike 1. razreda bi se plačalo 120 koron (od 1600 klaftrov), vendar teh na veleposestvih mislimo nej. Istina pa je, da so skušeli nešteri oskrbniki, oziroma veleposestniki vendarli terjati vekšo zaküpnino (arendo). Plačivanje takše zaküpnine (arēnde) se je prepovedalo i se morajo veleposestniki oziroma oskrbniki, ki bi se proti tomi zagrešili naznaniti.“

Kak čüjemo, se tü pa tam za edno procelo terja 300 K., arēnde. Ne pristojte v to. Apelalivajte v Ljubljano na Poverjenišstvo za agrarno reformo“ (deželna vlada),

Edno pa ne pozabimo. Ki so pred letošnjim letom na pogodbo vzeli kakši travnik ali njivo z arende morajo tisto arendo plačati, kak so se pogodili. Stare pogodbe valajo. Samo tisti majo juš se pritožiti ki so letos po zasedbi dobili kaj z arende.

Orel.

Orlovska zveza priporāča našim odsekom, naj si skupno več dobrih časopisov naročijo, „Slovenca“ dvakrat na teden od zveze dobijo. Zveza bo skušala potom naših odsekov zbirati knjige za naše prekmurske knjižnice. Prekmursko orlovsko okrožje je melo sejo 6. junija v Bratoncih, na šteroj so odborniki volili predsedništvo v tē namen, ka bo delalo z cele moči, naj zdrüži vse dečke celoga Prekmurja v orlovsko združenje. Za predsednika je enoglasno zvoljen Horvat Pavlek z Bratonec, za podpredsednika Ros Števan z Beltinec, za tajnika Smodiš Matjaš, za blagajnika Zver Štefan z Beltinec, za načelnika Erjavec Mihal z Bratonec za podnačelnika Casar Jožef z Bogojine.

Po volitvah je bila okrožna seja v šteroj je predsednik naznano, da prejme ponüjeno čast, zahteva pa, naj ga vsi podpirajo v njej stem, da bodo pravila orlovske zveze verno zdržavali ovak njenih namenov itak nemorejo dosegnoti

Na seji se je sklenilo sledeče: 1) vsaki mesec zadnjo nedelo bo okrožna seja; 2) vsi javni nastopi, igre, telovadbe, gledališke predstave se morajo prijaviti na okrožje; 3) preglednice se moro na okrožno predsedništvo poslati, to je zatēn odpošlje v Ljubljano na zvezo, 4) vsaki odsek ja dužen na mesec ednok na na okrožje poslati imenik svojih kotrig, ka se spozna kak naraščajo odseki. Okrožno predsedništvo naznanja svojim kotrigam, naj si tō številko „Novin“ dobro shranijo, ka do se znali ravnati po določilih občnoga spravišča (zbor), šteroga do k leti meseca februāra več ne bo.

Predsedništvo vabi vse dečke prekmurske med „Orle“ i drage vole da v vsako ves pojasnila, kak se moro nastaviti, samo obrne naj se z vüpanjom mladina na nje v Bratonce.

Predsedništvo je dobilo poročilo z Ljubljane, ka je tam društvo invalidov (hrömih vojakov) napravilo ples, kda bi moglo zapovedani svetek svetiti. Takše delo je nej za krščanska društva ta majo poštenejše zabave.

Na poziv „Novin“ naj si v Bratoncih data roko Orel i Kmečka Zveza, odgovorja Orel, da je on na to pripraven, ar že dugo čaka, da more ž njov skupno delati.

Za članek „Slovenca“ od 2-junija „Pismo iz Prekmurja“ se predsedništvo zahvali i prosi objavo vseh skritih djanj, štere se v Prekmurji proti krščanskomi duhi zvršavajo.

Za duhovnika se posveti g. Bakan Jožef, salezijanec, iz Turnišča, jul. 18. v Ljubljani.

Dom i svet.

Jugoslavija. V narodnom predstavništvu se razpravlja volilni zakon. Nindić, minister za trgovino je izjavil, da je to leto zato ne mogoče dovoliti proste trgovine z inozemstvom (drugimi državami) ka so trgovci večinoma tuji židovje, šteri bi živež vse vó z države spravili. Osrednja zadruga bo zato v rokáh mela celi izvoz i uvoz. — Slobodno je toti sad i vino v N. Austriji voziti a ta vožnja je tak oteškočena po carini ka je té izvoz nikak ne iz plača. — Velike bande so nastopile v Južnoj Srbiji, proti šterim je poslano vojaštvo. Te bande na potnike cilajo, je spokolejo i oropajo. — Vojaki, ki so l. 1897. rojeni če so edno leto že pri vojakah služili, so svoja vojaška leta s tem doslužili. — Na Koroškem je odprta nova cesta med Žrelcom i Vetrinjom ne daleč od Celovca. Desetjetero ljudi je tu zahtevalo, naj se Koroško pri klopi Jugoslaviji. — **Nemčija.** Volitve (választás) so zdaj v Nemčiji. Najvešelejše pri njih je to, ka je krščanska stranka dobila zadostno število poslancov, komunisti pa med vsemi strankami najmenje. **Poljsko.** Polaki so začeli proti ofenzivo, i boljševice so nazajporinoli. **Türsko.** Francozi so premirje sklenoli Kemil bašom v Anatoliji i njegovo vladu priznali. **Amerika.** Wilsonov beteg se je pohujšao.

Glasi.

Kmečka Zveza je poskrbela sol za svoje kotrige. V Maribori košta kilogram soli 4 K. 70 fil. V N. Austriji zača cena soli goriti, zato bo dobro da se poskrbimo na edno leto naprej za sol. Sol z Maribora bi pa samo tak vredno bilo naročiti, če bi je več vagonov naročili, te bi nam kakših 15 filerov falej prišla, kak se zdaj dobi prinasa, kje je tudi nej dragša od 5 koron. — Če bi cela vés vküpstopila, bi pri 100 kilogramoh soli vsaki vért prišparao 15 koron.

Večne meše je plačao nekaj v Celji za † Kolenko Andraša i živočo Peterka Magdo maja 15. Naj pride po listke v uredništvo Novin.

Cena dolarov zača znova rasti. Zrastla je na 90 koron.

Martjanska fara je na prekmursko misijonsko fundacijo nabrala 855 K. i jun. 7. odposlala v Celje.

Ženske v Gradci so preminóči teden veliko rabuko napravile zavolo dragoče. Napadnole so orožnike, redare so zbile, stojnice (stolice) na trgi (pláci) so sprevrgle, neštero trgovino oropale. Orožništvo je v nevarnosti prišlo za orožje, je strelilo med vnožino, 11 ljudi je mrtvih, več pa teško i lahko ranjenih.

Nepodpisana pisma uredništvo naše ne preče. To je stara regula prinasa. Ki šče kaj naznaniti nam, naj se podpiše, te prečtémó njegovo pismo i dobi odgovor kak žele, ali pismeno, ali v Novinah. Uredništvo tudi ne reši s pošte pisma, od šterih bi trebela „štrof“ plačati. Nemamo teliko dohodkov, ka bi nam ešče na to dohajalo. Ki pismo piše, najdene 1 K. šttempl na nje, karta pa košta 60 fil. Ki menje dene gor, plača mesto njega dvakrat teliko, ki pismo do rok dobi. — Širitelje Novin pa tak znate, ka poštnino iz naročnine plečujete, ne pa z svojega žepa. Vam ne trebe svoje trošiti, zato nam kakše glase pošiljajte na naš račun.

Kda so vogrski mir podpisali so v Pešti begunci iz Erdeljskoga, Gornjega i Južnoga Vogrskoga veliko procesijo meli pred podobov Petóšija narodno pesen „Isten áld meg a magyart“ spopevali, zatem šli v katoličansko i kalavinsko cerkev; vse trgovine so se ob 10. vóri, kda se je podpišuvanje vršilo; zaprle, električne i druge železnice po celom orsagi na pět minut henjale i vsaki peštinski zvon se oglaso. Tak piše „Virradat“ od junija 5.

Prekop med Donavom i Tiszov so začeli delati na Vogrskom. Prekop bo tak globoki, ka 1000 ton noseče ladje do tudi lahko vozile po njem.

Penez na Vogrskom, kak je v narodnom spravišči baron Korányi Fr. finančni minister, naznana, tak slabo ceno ma zavoljo boljševiskoga zapravljanja, ka je česka krona 300% dragša od vogrské. — Nove dače znajo penez kaj popraviti, štere do velike; na priliko ki 30,000 koron dohodkov ma, plača 1400 koron dače, ki grünt ma, plača 20% od desetkratnoga katarskoga dohodka.

Oficere smicajo, kak pise „Budapesti Hirlap“ z iglami i bodali zastrupljenimi (zagiftanimi) neznani hüdodelniki. Če šteri z električnoga voza dolstopi, ga piknejo z iglov, naj bi ga zagiftali. To delajo komunisti.

Angleško kath. društvo v Maribor pošlje svojo zastopstvo na orlovski tabor, kak so zvezi naznanili püšpek iz Salfortha.

„Velika nevarnost za vero“ se imenüvanje edna jako dobra knjiga, štera razjasni kaj je kmečka zveza kak nevarna za vero je „samostojna kmečka stranka“. Knigo je pisao Izidor Kmetič, stane 1 K. i dobi se v Ljubljani v Jugoslovanskoj tiskarni. Preporočamo jo.

Dnes, 20. junija v Beltince, kje bo gospodarski shod-kmečke zveze! Pridite zavüpniki iz vseh far i drugi slovenski kmeti!

Dr. Seton Watson, glasoviten Angleški pisateo, šteri je pod imenom Skotus Viator po celom sveti brano v

svojih spisih pravice slovenski narodov, je obiskao Jugoslavijo i zadnjč se müdio v Ljubljani. Tu je obečao, da se odsehmál bo posebno brigao za slovence, naj dobro spozna njihove razmere.

Najnovejše.

Občinski volilni red za Slovenijo je razglášen. Regent Aleksander je podpisao i jun. 8. v Uradnom listi je razglášen novi volilni red za župane (rihtare) i poglavare občinske (odbornike). Te red pomeni zmago naše krščanske kmečke zveze, štera je zahtevala, naj našo dobre kmetice ravnofak dobijo pravico voliti kak gospé varaške. Poleg toga reda ma gláš (votum) 21 let star moški i ženska, če že 1 leto prebiva v občini, voljen biti pa sme 24 let star moški ali ženska. Pijanci se ne smejo zvoliti. Ob priliki popišemo bolje obširno te red. **Italija.** Vlada je mogla odstopiti zavoljo nemirov v državi. Ljudstvo se punta ka nema krüha. **Poljsko.** Vlada je odstopila. **Madjarsko.** Za to ka vojaštvo kradne i kole, se pravda sklenc, šteroj de vso vojaštvo podvrženo. Šteri vojak kaj proti pravdi zagreši, se v Pešt spravi i če je veliki njegov greh, se tu obesi. Hüdodelstva vojakov madžarskih je po celoj Evropi tak veliko zburkanje napravilo, ka je trgovsko društvo pod bojkott vzelo Madjarsko, to je, ne pošljejo sem nikšega blaga niti brzojava. **Novi krščanski list „Subotičke Novine“** izhaja v Subotici (Szabadka) vsaki teden ednok. Cena na leto 48 K.

Seršén Franc trgovec v Ljutomeri (Lotmerki) pri cerkvi priporáča svojo veliko zalogo tkaninskoga blaga. Samo dobro i močno blago po zmernih cenah. Što šče meti dobro i lepo obleko, naj ide v Lotmerk k Seršeni po njo.

Podpišite akcije za Zadrugo državno cele Jugoslavije! Edna akcija košta 900 koron i se penezi moro poslati do 20. junija toga leta na té naslov: **Središnja Zadruga za snaldevanje i izvoz. A. D. v Beogradu.** Jako priporočamo to Zadrugo!

Žimnata, kak i prvovrstna svilnata mlinska sita (pajtli) iz Švice za melo (moko) vseh vrst se dobijo v trgov. **Avgust Čadez, Ljubljana**, Kolodvorska ulica št. 35, nasproti „štare Tišlerjeve gostilne“.

Vapno najboljše i najcenejše i brezov les za kolare se dobi pri Bratina Vekoslavi, stüdenčnom majštri pri Sv. Križi poleg Lotmerka.

Tisk: E. Balkanji Dolnja Lendava.

Gospodarska Zadruga za Prekmurje, Mursko Polje i Slovenske gorice r. z. z. o. z.

odáva: razne tkanine za moške i ženske obleke, vseh vrst začimbe, čevlje, usnje (leder), deske (blanje), stavbeni les (za cimpranje), poljedelske stroje (mašine).

Küpüje: pšenico, žito, kukorico, hajdino, proso, oves, kože, pač vse kmečke pridelke. Posredüje (pomaga küpiti) pri küpili večjih poljedelskih strojov, kak parnih mlatilnic (mašin za mlatiti), motorov i. t. d.

Pravico küpüvati i odavati zadrugi majo samo kotrige. Nove kotrige (člani) se sprijmejo v zadrüžnoj pisarni v Gornjoj Radgoni i pri vseh podrüžnicah.

Glavna trgovina i pisarna v Gornjoj Radgoni.

Podrüžnice: Gornja Radgona, Sobota, Cankova, Dolnja Lendava, Radgona, Križevci pri Ljutomeri (Lotmerki), Beltinci.

Ivan Kokot

trgovina z mešanim blagom
(nasproti cerkve)

☛ Dolnja Lendava. ☛

Priporoča svojó veliko zalogo različnoga manufakturnoga blaga kakti:

Zelirjé, druke, šifon, käper, satene, belo platno, cajgé za moške in ženske, štofe i. t. d.

V zalogi zmeraj karbid kak tüdi drügo špecerejsko blago.

Küpüvanje jajc po najvišjih dnevnih cenah.

Točna postrežba. Zmerne cene.

Dolnje-Lendavska

hranilnica.

(Alsólendvai Takarékpénztár)

Vstanovljena leta v Dolnji Lendavi.
1873.

Sprejma vloge na hranilne knižice poleg največji procentov.

Dava vsakovrstna posojila.

Küpüje dollare i vse vrste vrednostnih papirov, zlate i srebrne peneze vsigdar po najvišioj ceni.

Prevzeme vsakovrstne bančne posle i rada da vsakomi tanač ▼ penezni poslaj.